

УДК 321

doi: 10.32620/gch.2019.4.09

Міаніс М. Ю.

НОВА ЄДИНА ТЕОРІЯ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА, ЇЇ ІДЕОЛОГІЯ. ПРОПОЗИЦІЇ З РОЗРОБЛЕННЯ Й РЕАЛІЗАЦІЇ

Стаття подає нову громадську теорію. Основні переваги цієї теорії – моделювання розвитку рівнів суспільства, наступних за демократією, і визначення шляхів усунення більшої частини наявних у суспільстві проблем.

Ключові слова: розвиток суспільства, модель суспільства, теорія суспільства, суспільство майбутнього, ідеологія, роль духовності.

The article is devoted to the introduction of a new social theory. The main advantages of this theory are modeling the development levels of society following democracy and determining ways to eliminate most of the problems existing in society.

Keywords: development of society, model of society, theory of society, society of the future, ideology, the role of spirituality.

Для дуже багатьох людей очевидно, що демократія не є найбільш досконалою формою організації держави й суспільства та далеко не завжди веде до справедливості, розвитку й процвітання, оскільки допускає прихід до влади диктаторів, некомпетентних і корумпованих людей, які порушують свої передвиборні зобов'язання.

Уїнстон Черчилль казав: «Демократія – найгірша форма правління, якщо не брати до уваги всіх інших» [13].

Однак, із другого боку, натеper не існує жодної повноцінної суспільної теорії, яка б досить повно, логічно й безперечно обмалювала б форму соціального устрою, більш досконалого, аніж демократія.

Розв'язання ж цього завдання дозволить вилучити багато наявних політичних, економічних, соціальних та інших проблем.

Вимоги до цієї форми: 1. Більш досконала форма: повинна зберігати й розвивати перевагу демократії. 2. Вона повинна бути вільна від недоліків демократії.

Існує мінімум дві глобальні причини, які роблять розроблення такої теорії вкрай необхідним.

1. Теоретична – знати, чи можливий більш досконалий ідеальний варіант соціального устрою і якщо «так», то як він виглядає і які ступені розвитку суспільства, наступні за демократією.

2. Практична – який дієвий інструмент реформування всіх сфер життя суспільства й вирішення поставлених перед ним проблем, особливо в країнах СНД, де відсутні об'єднувальні ідеї, зруйновано багато ідеалів, цінностей і т. д.

Це важливо для науки, будь-якої нормальної людини, особливо ж для політичних

сил і соціально активної частини суспільства. Про відсутність натеper єдиної теорії, про значення і необхідність створення нової теорії розвитку суспільства також говорилося на багатьох конференціях [5; 7].

1. Аналіз стану. Основні проблеми.

Економічні й соціальні проблеми суспільства очевидні, багато в чому вони визначені чинною організацією влади й станом, якістю її еліти. Набагато менш очевидно, що *першопричиною того, що відбувається, є відсутність об'єднувальної ідеї*, ясної, прийнятої людьми моделі суспільства, яке ми будуємо (конфлікти, складності в ухваленні рішень тощо – наслідок суперечливості використовуваних підходів і цінностей).

На пострадянському просторі жодна з основних ідеологій не має домінантного впливу й не надихає людей достатньою мірою: комуністична ідея йде в минуле, але створені нею цінності (любов до Батьківщини, інтернаціоналізм, як не дивно, духовність та ін.) не можуть бути адекватно замінені буржуазно-демократичною ідеологією, з її економічною свободою й частіше розважливими взаєминами. Тому для здобуття підтримання суспільства, пробудження творчого потенціалу громадян, для можливості глибоких, якісних і досить швидких перетворень усіх сфер нашого життя вкрай необхідно найближчим часом створення теорії, ідеології, здатних об'єднати суспільство, указати ясну, гідну перспективу й зрозумілі шляхи її досягнення.

Економічні проблеми – превелика більшість. Очевидно, що спроби їх вирішити суто економічними методами, без урахування «людського фактору» найчастіше не дають бажаних результатів. Найбільших же успіхів у будь-якій справі можна досягти в разі виконання наступних умов:

1. *Наявність чіткої, наснажливої ідеї суспільства*, яке ми будуємо, і зрозумілої **програми її реалізації**. Щоб кожна людина знала, якою є загальна мета, коли якісь питання будуть розв'язані, заради чого варто терпіти, творити, боротися, а не злитися, мститися й звинувачувати владу.

2. *Готовність кадрів* на всіх рівнях до творчої праці, їх мотивація (повинна бути максимально можливою), особисті якості (чесність, надійність, воля, дисципліна та ін.) і професіоналізм. Усе це визначає адекватність ухвалених рішень на державному й регіональному рівнях, чистоту діяльності фірм і підприємств, здатність людини скористатися наданою економічною свободою й відкрити свій бізнес, якість праці та ін. Таким чином, стабільний, довгостроковий економічний злет без виконання цих умов (на підставі введення ефективної *ідеології*, теорії, яка визначає чіткі правила гри, відповідної їм *системи виховання* тощо) неможливий.

Соціальні проблеми – злочинність, наркоманія, низький рівень культури тощо, які, своєю чергою, погіршують здоров'я нації, ефективність економіки й праці та ін. У своєму підґрунті мають приблизно ті ж першопричини, що й проблеми економічні – відсутність об'єднувальних для суспільства ідей, цілей, ідеалів, чітких моральних норм і стандартів, підтверджуваних і посиленіх дією соціальних законів, традицій та інших механізмів впливу на людину. (Якщо не зрозуміло, як і заради чого варто жити, а те, що є, душа не приймає, то життєва енергія може бути спрямована в будь-яке

примітивне або перекручене річище).

Тому питання виховання патріота своєї країни, сильної, соціально активної особистості повинні стояти в першому ряду пріоритетів суспільства (держави). І один із вагомих напрямків цієї діяльності – максимальне стимулювання всіх позитивних (це поняття необхідно визначити) духовних, етичних і т. д. організацій, що впливають на формування людини (її особисті якості, інтелектуальні здібності, здоров'я, соціальну самореалізацію тощо). Ті з них, які дають найкращий результат, доцільно вважати такими, що найближче за всіх підійшли до істини, що вони життєво необхідні державі й суспільству.

Проблеми еліти – у багатьох випадках її *моральна й професійна неготовність* гідно розв'язувати поставлені перед нею завдання, клановість, суперечності й конфлікти, роз'єднаність позитивних, творчих сил і т. д. У будь-якому випадку основна *відповідальність* за те, що відбувається в суспільстві, лежить саме на ній, на тих людях, які правлять і на кого рівняються інші [12].

За представниками влади ситуація ускладнюється таким. 1. Негативними, часто виправданими, стереотипами («Політика – брудна справа», «Усі беруть хабарі» тощо). 2. Залежністю кар'єри не від кінцевого результату своєї праці, а від особистих відносин тощо. 3. Неадекватно низькою офіційною винагородою (у низці випадків неадекватно завищеною), що призводить до корупції й хабарництва (посилюється безвідповідальністю перед законом) і відтоку розумних, що не сприймають нечисту гру, кадрів.

Тому також пріоритетним завданням держави має бути *формування еліти* (політичної й ін.): її виховання й професійна підготовка, високоефективні правила гри (входять тільки найкращі, співпраця, оцінки за кінцевим результатом та ін.), зміна громадської думки (повага, тяжіння гідних і т. д.), легальна, відповідна значенню праці винагорода.

Варіанти розвитку суспільства, у тому числі й такі, які вирішують ці проблеми, наступні.

1. Природний – рух уперед іде через різні причини методом перебирання різних варіантів і відмови від тих, що не виправдали себе (найбільш слабкий, потребує сотні років для виходу на рівень високорозвинених країн, якщо не призведе до розвалу).

2. Цивілізований – за програмою реформування всіх сфер суспільства на основі досвіду інших країн (середній варіант, гарантує відставання на десятки років, оскільки дивиться в минуле, а не в майбутнє).

3. Випереджальний – на підставі єдиної ідеології й теорії розвитку суспільства, де найпершими питаннями стають чітка модель майбутнього, справедливі правила гри, максимальна мотивація і якість підготовки кадрів. Дає найвищий результат (вихід на необхідний рівень через 15–20 років), оскільки використовує нові, кращі розв'язки й максимально повно задіює потенціал кожної людини, при цьому не вимагає значних матеріальних витрат. Зрозуміло, останній варіант найбільш привабливий, але передбачає відповідні фундаментальні дослідження й політичний вибір еліти.

Результати аналізу наявних теорій показали таке:

1. Повноцінних теорій, які розв'язують повною мірою поставлене завдання, не виявлено.

Відсутність таких теорій має свої причини, а передусім відсутність теоретичних засад, на які така теорія могла б спиратися.

Ключові з них:

А. Відсутність повноцінного вивчення й опису такого поняття, як рівні розвитку: знань, людей, інших об'єктів і процесів (вивчені й подані автором є однією із засад наведеної теорії).

В. Перевага в науці матеріалізму, що призводить до недостатнього розуміння ролі духовно-моральних цінностей і духовно-морального виховання в розвитку суспільства (у більшості випадків – нуль годин навчальної програми в системі вищої й середньої освіти; ця тематика також є однією із засад поданої теорії).

2. Найбільш близькими до пропонованої теорії, але які стосуються тільки частини з усіх необхідних питань, є такі теорії:

2.1. *Меритократія* – у своєму підґрунті вона є «владою гідних», тобто свідчить, що до влади повинні приходити кращі люди, із чим автор, зрозуміло, згоден. Основною проблемою цієї теорії є відсутність універсального способу визначення здібностей і чеснот людей (ці питання також вирішені автором, але в пропонованій роботі подані мінімально [14]).

2.2. *Учення Платона* про суспільство й державу говорить, що суспільство й держава повинні бути бездоганними, для цього ними повинні правити кращі (аристократи) і всі громадяни повинні бути виховані відповідним чином (кожен у межах свого класу). У своїх роботах він дає багато корисних рекомендацій [8].

На практиці ця модель як базова не реалізується.

2.3. *Духовні вчення, пророцтва* й інші найперші вчення (Біблія, Толтеки, Нострадамус, Іоанн Ієрусалимський і багато інших) по суті говорили про одне й те саме, про те, що прийде «золотий вік» [1; 3; 9; 10; 11].

Якщо перекласти ці тексти на сучасну наукову мову, то сутність «золотого віку» можна подати таким чином:

А. Ключовим питанням для суспільства майбутнього буде розв'язання тих же питань, які є підґрунтям усіх основних духовних учень, – це чіткий поділ розуміння «добра» і «зла».

В. Розв'язання цих питань на підставі наукового підходу дозволить вивести розуміння «добра» і «зла» на рівень соціальних законів, а потім і повністю звільнити суспільство від усіх основних негативних проявів (від «зла»).

С. Із другого боку, дозволить зрозуміти, як формувати людину високої якості (чесну, справедливую, благородну й т. д.) і реалізувати це на практиці (ствердити «добро, світло»).

Д. Правити суспільством будуть кращі, найбільш гідні – служителі, для яких служіння загальній справі (Вітчизні, благу для народу) буде вищим від особистого, буде вищим від егоїзму й споживання.

Е. Урешті-решт люди високої якості збудують досконале суспільство.

Ці описи містять низку важливих положень, але не дають, як правило, ні повної моделі суспільства, ні шляхів переходу до неї (принаймні не повністю).

3. Останні моделі можна віднести до розряду: А. Кризових, оскільки вони вивчають окремі фактори змін суспільства і їхні наслідки [2]. В. Які не належать відносяться до розгляданої теми, оскільки вивчають різновиди, а не наступні рівні соціального устрою. Тому про такі моделі не має сенсу говорити.

4. Ця теорія спирається передусім на авторські дослідження, ключові з яких: теорія свідомості, рівні розвитку людини, практична філософія, закони розвитку, роль системи виховання в історії, роль духовних учень у формуванні особистості й держав та ін. [6].

Цілі статті.

Уявити основи теорії та ідеології, які дозволяють:

1. Зрозуміти основні причини наявних у сучасному суспільстві духовно-моральних, політичних, соціальних та ін. проблем (передусім які стосуються влади, еліти, народу та їхніх взаємодій).

2. Показати шляхи прискореного розвитку суспільства й усунення багатьох наявних проблем на підставі моделі (рівня розвитку) суспільства, наступного за демократією.

Подана теорія створена на підставі «Практичної філософії» (основні закони розвитку, якісні переходи та ін.) і системи знань про людину, також розроблених автором. Нижче подані: 1. *Основні типи* проблем суспільства, роль у їх вирішенні поданої теорії й відповідній їй ідеології. 2. *Ключові положення* за цією теорією й ідеологією (як уже розроблені в авторському науково-навчальному центрі «Система академіка Міаніє М. Ю.», так і такі, що вимагають подальшого розроблення). 3. Основні з можливих напрямків практичної *реалізації* цієї теорії (від створення умов до програми реформування суспільства).

Вимоги, які повинні бути висунуті до такої *теорії та ідеології*, можуть виглядати наступним чином.

1. Максимальна практичність – перш за все здатність прогнозувати майбутнє суспільства, ступені його розвитку, які йдуть за демократією (основа формулювання мети, розроблення програм тощо).

2. Повнота, цілісність, наукова строгість усіх поданих положень – найбільш сильне філософське обґрунтування, повна позитивна система цінностей, більш глибоке уявлення про людину, її потенціал і методи його розкриття, систематизація особистих якостей тощо, визначення найбільш ефективних методів організації довільних систем і управління ними, включаючи партії, владні й інші державні структури.

3. Спрямованість – на співпрацю, на об'єднання всіх розумних позитивних сил (необхідна відповідна теорія об'єднання на підставі врахування інтересів, заслуг тощо кожного учасника, визначення їх місця в загальній системі й отримання максимально можливого виграшу) замість конфронтації, при цьому супротивник повинен бути спільним: бездуховність, злочинність, бідність, хвороби тощо.

2. Основи нової ідеології та теорії розвитку суспільства.

Розвиток науки показує, що в підсумку замість безлічі конкурентних теорій з'являється єдина, загальна, найбільш сильна й ефективна теорія, яка об'єднує часто протилежні уявлення в ціле. Це ж справедливо для розвитку знань про суспільство, духовне життя людини, таємниці роботи її свідомості тощо.

Поява єдиної теорії розвитку суспільства й людини неминуха й необхідна, тільки за її наявності й найкращої реалізації можливе досягнення найвищих результатів, припинення ворожнечі, об'єднання на загальних, високих і взаємовигідних принципах. Нижче з мінімальними коментарями перераховані вже розроблені положення з *філософії й розвитку* людини (докладніше в роботах автора «Закони Творця», «Філософія Космосу», «Свідомість людини» та ін. і відповідних програмах навчання) і ключові положення з *теорії розвитку суспільства*, які, власне, і пропонуються для їх подальшого розроблення. Ці ідеї будуть завершені в будь-якому випадку і з часом посядуть своє місце в науці й суспільстві, але цілеспрямоване посилення цього напрямку надасть можливість багаторазово прискорити процес.

Основи філософії. Особливості:

1. Практичність – знання (повинні надихати, розкривати людину, показувати світ як унікальну можливість тощо), постановка цілей (сєнс життя – без цього філософія, за великим рахунком, мертва) і способи їхнього досягнення (завдання життя), позитивна система цінностей та ін.

2. Повнота (відповіді на всі ключові питання – походження людини і світів, душа, свідомість, доля, вищі сили, істина, загальна структура знань та ін.), *несуперечність* (парадоксів, непізнаного, питань без відповідей немає), *наукова строгість* обґрунтування і *відповідність* багатьох положень основним ціннісним постулатам релігійних, духовних та езотеричних учень (при цьому велика частина поданої інформації, приблизно 2/3, відсутня в інших джерелах у закінченому вигляді).

3. Верифікованість здебільшого положень за допомогою відповідних методик (історія, логіка, внутрішній досвід, результати застосування філософії в житті, фізичний експеримент та ін.).

У «Практичній філософії» всі ці вимоги виконані, у тому числі на основі більш глибоких, детальних уявлень про людину, навколишній світ, рушійні сили тощо (одне з початкових завдань системи – розроблення знань з урахуванням тих вимог, які будуть висуватися до них у майбутньому).

Розвиток людини. Для майбутнього, більш досконалого суспільства, зрозуміло, необхідна набагато більш досконала людина, тому знання про людину й методи її зміни – одна з найважливіших складових цієї системи.

1. Теорія – детально опрацьовані механізми роботи свідомості (на інформаційному й енергетичному рівнях, зв'язок із мозком і тілом та ін., те, до чого наука тільки підходить), тонких тіл, здібностей і т. д.; класифікація людей за рівнями розвитку (переконанням, цінностями, здібностями, реалізації в суспільстві та ін. – якісні етапи, поділяють усе на доступне й недоступне для розуміння й використання людиною), позитивності (реалізовані цінності й методи – одна з основ конфліктів) та ін.; техніки самозмінення (медитація, самонавіювання, робота з інформацією та ін.) – їх удосконалення для досягнення максимального ефекту.

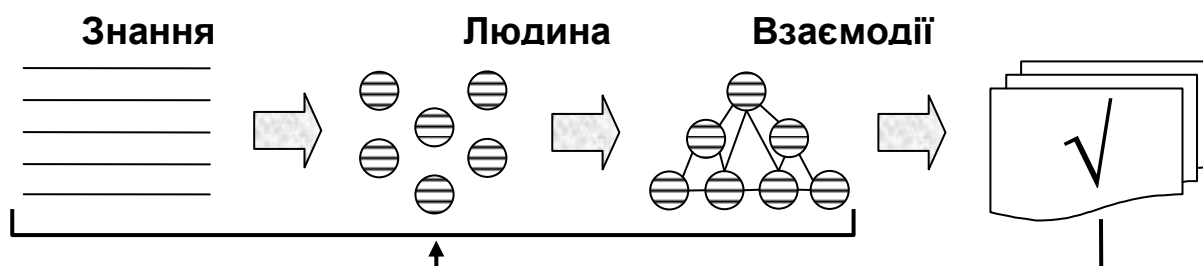
2. Практика – на цей момент розроблено курси «Формування Особистості» (5 курсів і підготовче відділення, біля 2700 навчальних годин), «Стандартний коучинг» – курси для підготовки кадрів у цій сфері, біля 450 навчальних годин), інші, біля 7000 навчальних годин, спрямовані на комплексні зміни всіх основних складових (духовні й інтелектуальні здібності, здоров'я, формулювання цілей, управління долею й т. д.) орієнтовані на керівників, підприємців і фахівців (далі – розширення на інші види аудиторії), реалізуються авторським науково-навчальним центром «Система акад. Міаніє М. Ю».

Основи теорії розвитку суспільства. Перш за все вводимо **базову модель**, у якій визначаємо всі основні *складові* об'єкта, який нас цікавить, і *взаємозв'язки* між ними. Марксистська теорія – одна з найбільших, проте її модель (базис і надбудова) далеко не найефективніша. Тому вводимо *принципово нову модель*, що складається з 4-х основних елементів: *знання – людина – взаємодія – результати*. Вона відповідає загальній моделі довільної енергоінформаційної системи (*програми – об'єкти – зв'язки – результати*).

Знання – домінантний світогляд, формує мислення людини, її переконання, цінності, цільові настанови тощо. **Людина** – через свої переконання й здібності вибудовує всю систему взаємодій, взаємин у суспільстві (законодавчих, моральних, етичних тощо). **Система взаємодій** – робота держави, фірм і організацій, ставлення людей одне до одного, друзі, сім'я тощо, визначають створювані суспільством блага. **Блага, результати** – рівень культури, дороги й охорона здоров'я, доходи й можливості їхнього використання тощо, створюють сприятливі або несприятливі, але не визначальні однозначно умови для розвитку знань, людини і взаємодій.

Ця модель системна (інформація – об'єкти – зв'язки – плоди), наочна, легко й зручно розвивається, а також дозволяє простежити реальні закономірності, першопричини змін у суспільстві й набагато більш точно виставити пріоритети («Знання – первинні», «Вони – джерело всіх благ», «Незнання – причина всіх страждань» та ін.). Основне ж, що вона дозволяє, це можливість: А. Задати *вектор розвитку суспільства* (за всіма зазначеними складовими). В. Увести на ньому *якісні переходи* (рівні розвитку, так само за всіма складовими). С. Визначити в підсумку *рівні розвитку, які йдуть за демократією* (знання, людина, взаємодії й плоди майбутнього – до ідеалу).

Мал. 1. Базова модель.



Рівні розвитку суспільства – якісні етапи: посилення, ускладнення, наближення до ідеалу – уводяться на підставі аналізу минулого й дозволяють *моделювати майбутнє*.

Рівень 1. Монархія. Знання – *релігія*, дає основи духовності, початкові уявлення про світ і людину, об'єднує племена, піднімає людину на перший рівень розвитку (робота – благо, зростання любові, поваги, менше ненависті тощо). Перших вірян переслідують, наука й езотерика існують, але для вузького кола людей. Людина – визначальною *працею* є *фізична*, визначальний клас – ремісники, селяни, саме створення умов для них, традиції й т. д. визначають процвітання суспільства. Влада – *одноосібне правління*.

Рівень 2. Демократія – з'являється з виходом на велику сцену *науки*, знань про *матеріальний* світ і його закони, що дозволяють створювати складні машини, предмети побуту тощо, що, своєю чергою, вимагає організації складних виробництв. Перших учених, що публічно заявили свою позицію, також переслідують. *Визначальний клас* – бізнесмени й підприємці, саме здатності *організації виробництва* (також торгівлі) та створені для їхнього розквіту умови визначають процвітання суспільства. Влада – *демократичні вибори*, передбачається, що на підставі виявлених здібностей і заслуг.

Рівень 3. «Суспільство Духовного Відродження». Знання – *про духовне: духовні цінності*, вищі закони (із можливістю їх перевірити) і внутрішній світ людини, шляхи досягнення нею сили, щастя, досконалості, про найбільш ефективні методи організації життя, взаємодії з людьми й навколишнім світом (езотерика зараз зустрічає протидію релігії й науки, рідше – підтримання). *Визначальний клас* – *політичні та громадські лідери* всіх рівнів (*соціальна влада*, правителі), що визначають організацію всіх сфер життя суспільства (умови досягнення людьми сили, щастя, досконалості). Методи ведення бізнесу – вивчені й описані вже давно, глобальне питання, що стоїть зараз перед суспільством, *якою має бути влада*, щоб її рішення приносили максимальні блага. Влада – формування еліти на підставі принципів служіння суспільству, ієрархії й честі (необхідні нові знання). Будь-яке безчестя, брехня неприпустимі. Ухвалення ключових рішень (кадри, плани та ін.) – *узгодження*, пропорційне представництво (голоси) усіх зацікавлених сил (вищі, рівні, нижчі, процедури повинні бути розроблені). Підсумок роботи такого суспільства – вирішення всіх поставлених перед ним *духовних* проблем і завдань.

Рівень 4. «Ієрархія Світла» – відповідність соціальних законів можливому ідеалу, вищим законам, за яких усі складові суспільства можуть далі розвиватися без зміни організації влади. Коли люди вирішать всі свої проблеми, тоді, нарешті, вони по-справжньому почнуть піклуватися про навколишній світ, і сфера їх впливу буде виходити далеко за межі Землі.

Мал. 2. Рівні розвитку суспільства.

<i>Рівні</i> <i>Розвитку</i> <i>суспільства</i>	<i>Знання</i>	<i>Людина</i> <i>визначальний</i> <i>(клас)</i>	<i>Організація</i> <i>влади</i>
1. Монархія	<i>Релігія</i> (про матеріальний і духовний світ, основані на Вірі)	<i>Праця –</i> фізична. <i>Клас –</i> ремісники, селяни	Одноосібне правління
2. Демократія	<i>Наука</i> (про матеріальний світ і його закони)	Бізнесмени і підприємці	Демократичні вибори
3. «Суспільство Духовного Відродження»	<i>Наука про</i> <i>матеріальний і</i> <i>духовний світ</i> (духовні цінності про внутрішній світ людини)	Політичні й суспільні лідери усіх рівнів	Демократія без її проблем. Право голосу від статусу людини і від її внеску
4. «Ієрархія Світла»	<i>Знання.</i> Вирішення усіх основних проблем	Наставники лідерів	Єдність світу. Єдиний Закон. Єдина Влада

Відрізнати «добро» і «зло» (на цей момент у суспільстві ці питання не вирішені, що призводить до більшості протистоянь і конфліктів) – класифікація всіх наявних цінностей за їх відповідності ідеалам добра (творення, любов, справедливість та ін.) і зла (руйнування, насилля, страх та ін.), при цьому духовні закони можуть бути розглянуті як оптимальні методи реалізації цих ідеалів у житті. Дозволяє ввести другий напрямок розвитку суспільства: його очищення від зла (темних цілей і методів правління, війн, безграмотності, злочинності, хвороб і т. д. – пізнання й усунення причин, які їх породжують).

Це розпізнавання також дозволяє аналізувати, вводити типи організацій влади як наявної, так і минулої за поєднанням використовуваних принципів і законів (їх чистоти). При цьому на 4-му рівні розвитку суспільства, зло і його правління повинні бути практично повністю усунені. Розпізнання добра і зла, вибір позитивного шляху розвитку, шляху світла і боротьби зі злом також можуть і повинні в майбутньому бути однією із основ об'єднання, співпраці всіх релігій, організацій, народів і людей, замість міжрегіональної, міжнаціональної і т. д. ворожнечі.

3. Перспективи й пропозиції.

Сутність пропозиції – визнати необхідність створення й цілеспрямованого розвитку єдиної теорії, здатної досить чітко, логічно описати модель (моделі) майбутнього суспільства за всіма його складовими (засади світогляду, вимоги до людини й т. д.). Це дозволяє перейти до наступних кроків свідомого, цілеспрямованого перетворення суспільства:

1. Створення необхідних умов (отримання широкого визнання й підтримання теорії, об'єднання навколо неї відповідних сил; інформування, професійна й особистісна підготовка еліти й інших прошарків суспільства для досягнення перетворень).

2. За наявності достатніх підтримання й впливу запускання власне процесів реформування влади, силових структур, економіки й усіх інших складових суспільства.

Натепер ідеологічна ніша практично порожня (заповнена слабкими розрізненими фігурами, деструктивними, неефективними й із компроментованими пропозиціями), наявні цінності не є достатніми для того, щоб надихати людей, дуже багато розумних, сильних людей занудьгували за чесними, високоефективними правилами гри. Тому об'єднання навколо нової ідеології і її процесів може розвиватися досить швидко й потужно.

Розроблення ідеології, нової теорії розвитку суспільства, отримання їх визнання – перша умова переходу суспільства на новий рівень розвитку. Основні кроки.

1. Розроблення, власне, теорії й ідеології (без урахування її подання соціуму) до необхідного рівня деталізації так, щоб була створена можливість під'єднати до роботи вузьких спеціалістів (політологів, юристів та ін., доведення теорії до законодавчих пропозицій і т. д. без ризику перекрутити сутність). У разі створення для автора й організації необхідних умов (робоча група, кафедра й т. ін., матеріальне й інформаційне забезпечення та ін.), цей крок може бути пройдений від 1-3 до 5 і більше років (залежно від умов).

2. Адаптація теорії й ідеології до інтересів і особливостей різних соціальних груп і організацій, для розуміння перетворень, які пропонуємо для суспільства й отримання їхнього максимального підтримання.

3. Отримання визнання наукового (як основного пріоритету розвитку суспільства за всіма можливими напрямками), соціального (використовуючи всі необхідні засоби соціальної реклами, видання відповідних робіт у доступному для широкої аудиторії форматі й т. д.) і, урешті-решт, отримання широкої підтримки суспільства.

Розвиток людини, досягнення нею відповідності всім основним вимогам суспільства наступного рівня (за всіма складовим: переконання, духовна сила й чистота, інтелектуальні й ін. здібності й т. д.) – це наступна, друга умова переходу.

Доцільно починати з найбільш соціально активної і високопрофесійної частини суспільства (керівники, спеціалісти та ін.), що має значний впливом, а потім підключати поетапно всі інші прошарки населення.

Основні напрямки роботи:

1. Створення єдиної системи оцінок (кодексу честі, якому необхідно й хотілося б відповідати) особистих якостей і потенціалу (рівень, позитивність, має певні дані й т. д.) **людини**, які могли б стати загальновизнаним стандартом і служити одній із якісних засад для кадрових призначень, права на діяльність, аналіз ефективності виховання роботи будь-яких духовних шкіл та ін. (щоб було зрозуміло, хто є хто і на

що має право розраховувати).

2. Створення єдиної системи (може періодично змінюватися), **класифікуючи всі види діяльності.**

Посади за рівнями складності і їх цінності для суспільства, що дозволить увести справедливу, ефективну, усім зрозумілу систему винагороджень (патологія, коли професор отримує менше за сантехніка, а вчений змушений йти підробляти на базар), формувати престижність дійсно важливих для суспільства професій, стимулювати розвиток, просувати розумних людей у потрібному напрямку (має попит розвитку для кожного, хто на що претендує).

3. Створення умов для роботи відповідних шкіл і організацій, які ставлять перед собою цілі з розвитку людини, їх популяризація, проведення рейтингових досліджень і т. д., при цьому не скільки важливо, на чому оснований напрямок, а те, які результати він дає (розум, сила, чистота й т. д.: «За плодами впізнаєте»).

Підготовка еліти, перед усе політичної, здатної реформувати всі сфери життя суспільства, – це особливе, пріоритетне завдання. І якщо в бізнесі припустимо рухатися на особистому інтересі, на отриманні прибутку, то в політиці необхідно створити ситуацію, за якої єдиним, загальним, домінантним мотивом реальним буде служіння суспільству, своїй Батьківщині. Це можливо, якщо до еліти входять тільки особливі люди, відповідним образом виховані, підготовлені, що своїми справами й способом життя підтвердили, що вони гідні цього права.

Вимоги до еліти: домінування духовних цінностей над матеріальними (вага, глибина взаємин, право перебувати в колі гідних і виконувати відповідальну роботу й т. д.; основне покарання, яке неможливо компенсувати ніякими грошима, – вивід їх із кола, сором), сила (бути непідкупним, безстрашним та ін.), необхідно досконально проробити, щоб для негідних не було б шансів потрапити в еліту та / або утриматися в ній (один раз збрехав – звільнений). З другого боку, повинні бути створені максимально принадливі для майбутніх потенціальних кадрів правила гри, далеко більш ефективні, ніж нині чинні: зрозуміла кадрова політика (скажімо, хто більше балів набрав, той і йде угору, усе чесно, як у спорті), чистота правил, блокування негативу, етика взаємин, вірність слову й другу, офіційно високі й дуже високі прибутки, престижність, повага в суспільстві й т. д., що повністю реально й природно, коли є відповідні цілі, теорії й ідеології. Підготовка повинна починатися з відбору й роботи з основними людьми, а в результаті вестися зі школи, посилюватися традиціями, життєвими знаннями, правилами й т. д.

Розвиток систем – розуміння (елітою, зацікавленими силами), як різні організації та структури повинні працювати, як їх оцінювати, перетворювати на кращі, куди і як вести далі, розвивати. Для лідерів – реальний успішний досвід застосування цих знань, найвищі результати й рейтинги. Це остання передумова реформування життя суспільства.

Основні напрямки. **1. Уведення чітких**, різних за рівнями (напрямки зростання, завдання, які потребують розв'язання), **вимоги** до систем залежно від їх цілей, видів діяльності, форми власності й т. д., для стимулювання їх розвитку, надання допомоги та ін. (підсилення – присвоєння організації офіційного статусу, залучення всіх

співпрацівників у цю гру).

2. Досягнення максимальної чистоти кадрів – створення необхідних для цього ефективних механізмів, у тому числі й великих легальних можливостей для самореалізації, високого ступеня відповідальності всіх посадових осіб і спеціалістів (зняти право на діяльність при порушенні й ін.).

3. Оцінка результатів діяльності організацій – одна із основ ухвалення рішення. у бізнесі простіша (щодо прибутків), більш складна в соціальній і інших сферах. В ідеалі доводиться до бальної системи (який керівник досягнув кращих результатів, набрав більше балів, той і просувається вгору, орієнтує на результат, а не на виконання особистих послуг).

4. Створення механізмів допомоги в розвитку систем також повинне бути високоефективним: експертні оцінки, тренінги, створення всіх необхідних умов для нормальної роботи й зростання. Одна із проблем – закритість, захист розподіленого ринку, з другого боку, незнання неохоплених сфер діяльності, які користуються попитом суспільства., необхідні рішення, коли з допомогою держави або з її подання активно створюються нові фірми, підприємства й т. д.

Розвиток держави – її реформування можливе за наявності теорії (цілісно що, куди), здатності її реалізувати (еліта, кадри), підтримання перетворень суспільством (моральна й практична готовність працювати в нових умовах). Основа програми – проста й природна.

Кроки. **1. Реформування самої влади** (голова, правління) – структур, які ухвалюють рішення: чистота, професіоналізм, відповідальність, система призначень і виборів, чіткий зворотній зв'язок, розвинена незалежна експертна оцінка роботи, внутрішній контроль та ін. відповідно до моделі 3-го рівня розвитку суспільства.

2. Реформування всіх силових, суддівських та інших структур, які забезпечують реалізацію закону й ухвалених рішень (м'язи влади, механізми виконання і відповідальності): сполучення досконалості у виконанні наказів і неможливості здійснити будь-які протиправні або безчесні дії без покарання в багатьох випадках визначають повагу до влади.

3. Реформування всіх економічних механізмів (гроші, ресурси, енергія для влади і життя суспільства) має не просто не заважати, а максимально активувати, стимулювати, за необхідністю допомагати бізнесу розвиватися (створювати відносини в суспільстві, традиції, нові принципи співпраці й діяльності й т. д.) визначають можливості самореалізації для більшої частини населення.

4. Реформування всіх інших сфер життя суспільства (освіта, культура, охорона здоров'я та ін.), які використовують створені ресурси і багато в чому визначають здоров'я нації, її моральний дух, культурний і духовний рівень, гордість за свою державу, готовність захищати її і працювати й т. д., у результаті стан щастя людини й силу, багатство держави.

Підсумки.

1. Методологічно сучасна наука спроможна вирішувати практично будь-які завдання, які перед нею будуть поставлені. Усе залежить тільки від цілей і фінансування.

2. Багато завдань (соціальних, економічних, гуманітарних, боротьба з корупцією і злочинністю й т. д.) у тих чи тих державах уже добре вирішені, тобто теоретичні відповіді, підтверджені практикою, існують. Вони можуть бути використані будь-якою зацікавленою державою.

3. Тому основною причиною усіх наявних проблем у нашій країні і в багатьох інших є не відсутність наукових розроблень, а незацікавленість або неготовність влади й суспільства ці рішення приймати й реалізувати.

4. Причиною не здатності і / або не зацікавленості (неготовність, не розуміння, егоїзм, залежність та ін.) влади й суспільства ухвалювати й реалізовувати найкращі рішення є відсутність відповідного духовно-морального виховання (необхідної системи виховання як такої) і достатніх духовно-моральних критеріїв допуску до кар'єри й влади.

5. Принципове розпізнавання рівня розвитку суспільства, наступного за демократією:

А. Вивчення з погляду науки, духовно-моральної сфери й напрацювання в результаті єдиної теорії духовності й формування особистості.

В. Розроблення й практична реалізація програм формування особистості в системі освіти мірою, необхідною для формування людини високої якості.

6. Для переходу суспільства на наступний рівень розвитку практичне завдання №1 – формування високоморальної еліти і влади, зацікавлених не в корисних інтересах, а в істинному служінню суспільству. Такі люди при владі будуть здатні ухвалювати найкращі рішення в інтересах суспільства й вирішувати всі економічні, соціальні, гуманітарні й ін. проблеми.

7. Практичне завдання №2 для суспільства, наступного за демократією, – це формування особистості з дитинства через систему освіти. Розв'язання цього завдання на порядки зменшить наявні духовно-моральні проблеми: безцільність, агресію, неетичність, депресію, самотність, злочинність, шкідливі звички й багато іншого.

8. Усе вище сказане може й повинно бути реалізоване з кількох причин:

А. Формування людей високої якості й прихід до влади служителів уже багато разів втілювалися в життя в кращі періоди історії й довели свою ефективність, тому це можливо.

В. Нагально необхідно, щоб всі наявні духовно-моральні й інші проблеми були вирішені й щоб суспільство вийшло на наступний, більш високий рівень розвитку.

9. Ця теорія розвитку суспільства й інші розроблення автора та його школи (теорія формування особистості, навчальні програми формування особистості й ін.) мають весь теоретичний і практичний потенціал, необхідний для реалізації поставлених завдань. Швидкість і успішність їх реалізації залежать від зацікавленості й підтримання науки й наукового товариства.

Література:

1. Апокаліпсис. Відвертість Іоанна Богослова. М. : Біле місто, 2010. 170 с.
2. Бек У. Суспільство ризику. На шляху до іншого модерну. М. : Прогрес-Традиція, 2000. 383 с.

**Міаніє М. Ю. НОВА ЄДИНА ТЕОРІЯ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА, ЇЇ ІДЕОЛОГІЯ.
ПРОПОЗИЦІЇ З РОЗРОБЛЕННЯ Й РЕАЛІЗАЦІЇ**

3. Книга Даніїла. Книга Есфірі, М. : Російське Біблійне Товариство, 2004.
4. Мальтус Т. Р. Досвід закону про народонаселення / переклад І. А. Вернера. М. : К.Т. Солдатенков, 1895. 321 с.
5. Міаніє М. Ю. Подання МІЖНАРОДНОГО Проекту «Духовне Відродження Людини та Суспільства» : збірник «Ноосферна освіта в Україні». IV Міжнар. науково-практична конференція «Ноосферна освіта у ВНЗ України», 22-23 листопада 2007 р., ХАГХ, Харків.
6. Міаніє М. Ю. Теорія розвитку суспільства. Харків, 2007. 190 с.
7. Міаніє М. Ю. Формування Суспільства майбутнього. Рішення основних духовно-моральних проблем. Авторська концепція : Тези Міжн. науково-практичної конференції «Духовність як складова української державності», 9–10 квітня 2019 р. ХНУБА, Харків.
8. Платон. Зібрання творів : в 4-х т. / загальна. ред. А.Ф. Лосєва, А.А. Тахо-Годі; пер. з давньогрецької. М. : Думка, 1990-1994. Т. 1. 860 с. Т. 2. 528 с. Т. 3. 654 с. Т. 4. 830 с.
9. Симонов В. А. Нострадамус. Сиксены, альманахи и письма о будущем человечества. М. : Центрполиграф, 2011. 450 с.
10. Симонов В. А. Пророки про майбутнє світу. М. : ЕКСМО, 2010. 448 с.
11. Теун Марез, «Повернення воїнів». Софія. Київ, 1997. 94 с.
12. Федотова В. Г. Роль і відповідальність еліти в суспільних перетвореннях. Знання. Розуміння. Уміння. 2011. № 4. С. 9–19.
13. Уїнстон Черчилль. URL : [http:// hansard.millbanksystems.com/ commons/ 1947/nov/11/ parliament-bill#column_206](http://hansard.millbanksystems.com/commons/1947/nov/11/parliament-bill#column_206) 206-07
14. Янг М. Піднесення меритократії : 1870 – 2033. 1958.

References:

1. *Apokalipsy's* (2010), *Vidvertist` Ioanna Bogoslova*, Bile misto, Moscow, 170 p.
2. Bek, U. (2000), *Suspil`stvo ry`zy`ku. Na shlyaxu do inshogo modernu*, Progres-Trady`ciya, Moscow, 383 p.
3. Kny`ga Daniyila. Kny`ga Esfiri (2004), *Rosijs`ke Biblijne Tovary`stvo*, Moscow.
4. Mal`tus, T. R. (1895), *Dosvid zakonu pro narodonaselennya*, K.T. Soldatenkov, Moscow, 321 p.
5. Mianiye, M. Yu. (2007), *Podannya MIZhNARODNOGO Proektu «Duxovne Vidrozhennya Lyudy`ny` ta Suspil`stva»*, *Zbirny`k «Noosferna osvita v Ukrayini». IV mizhn. Naukovo-prakty`chna konferenciya «Noosferna osvita u VNZ Ukrayiny»*, 22-23 ly`stopada, Xarkiv, XAGX.
6. Mianiye, M. Yu (2007), *Teoriya rozvy`tku suspil`stva*, Xarkiv, 190 p.
7. Mianiye, M. Yu. *Formuvannya Suspil`stva majbutn`ogo. Rishennya osnovny`x duxovno-moral`ny`x problem. Avtors`ka koncepciya, Tezy` mizhn. naukovo-prakty`chnoyi konferenciyi «Duxovnist` yak skladova ukrayins`koyi derzhavnosti»*, 9-10 kvitnya 2019 r. XNUBA, Xarkiv.
8. Platon. *Zibrannya tvoriv : v 4-x t. / Zagal`na. red. A. F. Losyeva, A. A. Taxo`-Gody`*; per. z davn`ogrecz`koyi. Dumka, Moscow, 1990-1994. T. 1. 860 s. T. 2. 528 z. T. 3. 654 s. T. 4. 830 s.
9. Sy`monov, V. A. (2011), *Nostradamus. Sikseny`, al`manaxy` i ly`sty` pro majbutnye lyudstva*, Centrpoligraf, Moscow, 450 p.
10. Sy`monov, V. A. (2010), *Proroky` pro majbutnye svitu*, EKSMO, Moscow, 448 p.
11. Teun Marez (1997), *Povernennya voyiniv*, Sofiya. Kyiv, 94 p.
12. Fedotova, V. G. (2011), *Rol` i vidpovidal`nist` elity` v suspil`ny`x peretvorenniyax*, Znannya. Rozuminnya. Uminnya, No. 4, pp. 9–19.
13. *Uyinston Cherrhill`*, available at: 11/parliament-bill#column_206 206-07
14. Yang, M. (1958), *Pidnesennya mery`tokratiyi : 1870 – 2033*.

Mikhail Mianiyev

A NEW UNIFIED SOCIETY DEVELOPMENT THEORY AND ITS IDEOLOGY. DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION PROPOSALS

In a modern democratic society there are a lot of various problems. However, there is no social theory describing a model of society that is more perfect than democracy, free of its problems. Therefore, this article presents the key provisions for solving this extremely important problem for science: the development of a new social theory, the development of a model of society that is more perfect than democracy.

For this purpose, the following tasks were considered and solved:

1. Modern social theories and all sorts of other ideas about the more perfect society in the future have been analyzed. Their general key points have been singled out. The main ones are the following: “The more perfect people and laws are, the more perfect society will be”.

2. The requirements for the theory being developed are formulated. Many of them are of a standard type (completeness, validity, consistency, practicality). But, besides them, this theory should model the levels of development of society following democracy, determine the root cause of existing problems and ways to resolve them, give new opportunities and prospects.

In accordance with these requirements, a new Basic Model of society has been developed and introduced (Knowledge – People – Interactions – Result) and a change in this model (and all its components) has been modeled according to the development levels. This allowed us to simulate the 3rd level of society, the society of Spiritual Renaissance (1st level is the monarchy, 2nd level is democracy).

The basis of the 3rd level of the society development is the solution of all the basic spiritual and moral issues. The key ones are as follows: spiritual and moral standards, the formation of a person of high quality, the morality of laws, etc.

3. The issues for practical application of this theory have been considered, that is the essence and sequence of reforming key areas of the society in accordance with spiritual and moral values.

Main conclusions

At the moment, from the point of view of the Author, the theory presented is the only full-fledged scientific theory that is describing a way of social organization more perfect than democracy.

The basis of this organization is the solution of all basic spiritual and moral issues, which ultimately should lead to the formation of more perfect power, elite, people and laws. It is clear that the detailed description of this theory should be carried out in further works.

Keywords: *development of society, model of society, theory of society, society of the future, ideology, the role of spirituality.*

Михайло Міаніє

НОВА ЄДИНА ТЕОРІЯ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА, ЇЇ ІДЕОЛОГІЯ. ПРОПОЗИЦІЇ З РОЗРОБЛЕННЯ Й РЕАЛІЗАЦІЇ

У сучасному демократичному суспільстві велика кількість різноманітних можливих проблем. Однак, будь-якої суспільної теорії, яка б прописала модель суспільства, більш досконалого, ніж демократія, вільного від її проблем, не існує. Тому в цій статті запропоновано ключові положення розв'язання цього вкрай важливого для науки завдання – розроблення нової теорії суспільства, моделі суспільства більш досконалого, ніж демократія.

Для цього розглянуто й розв'язано наступні завдання:

1. Проаналізовано сучасні суспільні теорії й різноманітні можливі інші подання майбутнього більш досконалого суспільства. Виділені їхні загальні ключові положення. Основні із них: «Чим досконалішими будуть люди і закони, тим досконалішим буде суспільство».

2. Сформульовано вимоги до розроблюваної теорії. Багато з них стандартні (повнота, верифікація, відсутність суперечностей, практичність). Але, окрім цього, ця теорія повинна моделювати рівні розвитку суспільства, наступні за демократією, визначити першопричину наявних проблем і шляхи їхнього знешкодження, надавати нові можливості й перспективи.

Відповідно до цих вимог було розроблено й уведено нову базову модель суспільства (знання – люди – взаємодії – результат) і промодельовано змінення цієї моделі (усіх її складових) за рівнями розвитку. Це дозволило промодельовати 3-й рівень суспільства – суспільство духовного відродження (1-й рівень – монархія, 2-й рівень – демократія).

Підґрунтям моделі 3-го рівня розвитку суспільства є розв'язання всіх ключових духовно-моральних питань. Ключові з них: духовно-моральні стандарти, формування людини високої якості, моральних законів.

3. Розглянуто питання практичного використання цієї теорії – сутність і послідовність реформування ключових сфер суспільства згідно з духовно-моральними цінностями.

Основні висновки.

На сьогодні, на думку автора, подана теорія є єдиною повноцінною науковою теорією, яка прописує спосіб суспільного устрою, більш досконалого, ніж демократія.

Підґрунтям цього устрою є розв'язання всіх основних духовно-моральних питань, що в результаті повинно призвести до формування на порядки більш досконалих влади, еліти, народу й законів. Зрозуміло, деталізація цієї теорії повинна бути зроблена в більшості інших робіт.

Ключові слова: *розвиток суспільства, модель суспільства, теорія суспільства, суспільство майбутнього, ідеологія, роль духовності.*

Mianiye (Dyukarev) Mikhail – Ph.D. in Psychology and Philosophy, Professor, Founder and supervisor Kharkiv Regional Public Organization Center «Human Development».

Міаніє (Дюкарев) Михайло – кандидат психології та філософії, професор, засновник і науковий керівник Харківської регіональної громадської організації «Центр «Розвиток Людини».

e-mail: Inna.berezyak777@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-1687-1770>

Надійшла до редакції 13.11.2019. Розглянута на редколегії 19.11.2019.

Рецензенти:

Доктор філософських наук, професор, декан гуманітарного факультету Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» Копилов В. О.

Доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба Панфілов О. Ю.